

پرونده «جام جم» برای ویژه برنامه محرمی شب

باحسین

برنامه «با حسین حرف بزن» را می‌توان یکی از برنامه‌های پرمخاطب و موفق و متفاوت شبکه نسیم دانست که همه ساله در ماه محرم روی آنتن می‌رود. بخش فصل نهم این برنامه چند شبی است آغاز شده و از همان ابتدا مخاطب با فضای متفاوت و جدیدی از این برنامه روبه‌رو شده‌است. مهمانانی هم که وارد این برنامه می‌شوند از قشرهای مختلف جامعه هستند که با ورود به استودیو خودشان را در میان خیمه‌هایی که در یک شنزار پراشیده می‌بینند و حال و هوای عجیبی را تجربه می‌کنند. همچنین با دیدن هدایایی که برایشان در نظر گرفته شده، حس و

زینب
علیپورطهرانی
گروه رسانه

سالیان بسیاری است در آنجا حضور داریم و ارادت قلبی‌مان را به امام حسین ادا می‌کنیم، شبیه‌کنند. یعنی به محض ورود فکر می‌کردی وارد یک هیات شده‌ای.

وی در ادامه می‌افزاید: قسمتی که برای صحبت کردن با مهمان طراحی کرده‌بودند با تصورات و برداشت‌های ما از کربلا و روز عاشورا نزدیک بود و طراحی هنرمندانه و هوشمندانه‌ای داشت. کاملا مشخص بود که دوستان به همه جزئیات دكور فكر کرده‌بودند. حتی پشت هدایایی که برای مهمان‌ها در نظر گرفته‌بودند هم یک داستانی وجود داشت. فکر می‌کنم وقتی برای یک کار این‌گونه احترام قائل شوی، حتما مخاطب هم استقبال می‌کند. خیلی خوشحالم که در چنین برنامه‌ای حضور پیدا کردم.

روا همچنین درباره نامه‌ای که برای امام حسین(ع) نوشته‌هم بیان می‌کند: به نظرم این نکته هم یکی از خلایقیت‌های این گروه سازنده بود. به هر حال یکی از کلماتی که همواره در کنار مظلومیت امام حسین(ع) می‌آید، نامه است. نامه‌هایی که به عنوان دعوت نامه فرستاده شد، اما نویسندگانش خلف وعده کردند. من هم نامه‌ای برای ایشان نوشتم و همانجا هم آن را خواندم. به نظرم رسید خودم را در سال ۶۱ هجری بگذارم.

این مجری و تهیه‌کننده درباره قرار گرفتن در چنین فضایی و زنده شدن خاطرات کودکی‌اش از ماه محرم می‌گوید: به نظرم این واقعه اتفاقی نیست که صرفا مربوط به دوران کودکی ما باشد و قدیمی شود. شاید به خاطر خونی است که می‌جوشد و از این نظر هیچ وقت فراموش نمی‌شود. در حقیقت محرم هیچ وقت تبدیل به یک خاطره نوستالژیک نمی‌شود چون هر سال برای ما نو می‌شود و به هر بهانه‌ای همیشه از آن یاد می‌کنیم.

و کارهای نمایشی انجام داده‌ام، فضاها را بر اساس جایگاه و نمودار بصری‌اش مدنظر دارم. به نظرم خاکی که در این فضا وجود دارد آمیخته به تربت امام حسین(ع) است. همچنین خیمه‌هایی که پراشیده خیمه‌های عاشورایی است. از این نظر حس و حالی که به هر فردی می‌دهد حس غریبی است. فکر می‌کنم مهمان وقتی در آن فضا و بین خیمه‌ها می‌نشیند حس سکوت و تنهایی و غربت ابا عبدالله(ع) را بیشتر احساس می‌کند.

خودم را در سال ۶۱ هجری دیدم

عبدالله... روا را بیشتر با اجرای برنامه «ویدئوچک» شبکه ورزش می‌شناسیم. مجری و تهیه‌کننده‌ای که فرزند شهید هم هست. او در یکی از شب‌های محرم مهمان برنامه با حسین حرف بزن شد و از احساساتش نسبت به امام و عاشورا گفت. او در گفت‌وگو با جام‌جم درباره حضورش در این برنامه و حس و حالی که تجربه کرده می‌گوید: فکر می‌کنم دوستان سازنده این برنامه سعی کرده‌بودند فضای برنامه را به هیات‌هایی که ما

که در برنامه حضور دارند، به کربلا ببریم. وی در پایان درباره انتخاب هدایا به‌خصوص برنج نذری که متعلق به یک بیمار سرطانی است هم توضیح می‌دهد:

هدایایی که ما به مهمان‌ها می‌دهیم، تبرکی حرم امام حسین(ع) است. ضمن این‌که چند قطعه از آینه‌کاری حرم امام‌رضاع(ع) هم در بین هدایا وجود دارد اما ماجرای برنجی که در بین هدایا وجود دارد، نذری یک خانواده است که به نیت شفای بیمارشان، قبل از این‌که شفا پیدا کنند نذری داده‌اند و این برنج را نذر روضه و اطعام امام حسین(ع) کرده‌اند. ما متوجه این ماجرا شدیم و بخشی از این برنج را به عنوان هدیه به مهمان‌ها می‌دهیم. فصل نهم برنامه با حسین حرف بزن به تهیه‌کنندگی امیربهراد رحمانی و محمدحسین تقوایی، ایام محرم و صفر ۱۴۰۲ هر شب ساعت ۲۰ از شبکه نسیم روی آنتن می‌رود.

حضور در خیمه‌های عاشورایی

امیرعباس اشرف، مدیر تأمین برنامه شبکه نسیم این اواخر به همراه محمدرضا خوشرو، مدیر شبکه نسیم از پشت صحنه این برنامه بازدید کردند و در جریان اتفاقاتی که در برنامه می‌افتد، قرار گرفتند. از آنجا که این برنامه یکی از برنده‌های شبکه نسیم است، اشرف درباره دلایل موفقیت و جذابیت این برنامه برای مخاطبان شبکه به جام‌جم می‌گوید: با توجه به این‌که برنامه در این شبکه دیده شد و مخاطبان خاص خودش را داشت، شبکه تصمیم گرفت این برند را حفظ کند. از طرفی این برنامه را متعلق به مردم می‌دانیم. از این رو ویژگی‌هایی که این برنامه داشت، باعث شد تا تولید آن به فصل نهم برسد. وی در ادامه می‌افزاید: می‌توانم بگویم ساختار و محتوای این برنامه در طول این سال‌ها ساختار حسینی‌ای و هیاتی بوده‌است. یعنی سعی شده این ساختار و ویژگی در پایه‌گذاری حفظ شود. در نتیجه با تجربیاتی که در فصول قبل پیدا کرده‌ایم، کم‌کاران این برنامه را ادامه می‌دهیم.

مدیر تأمین برنامه شبکه نسیم درباره حضورش در پشت صحنه این برنامه و روبه‌رو شدن با فضای استودیو و آلمان‌هایی که در دكور به کار رفته‌بود هم بیان می‌کند: از آنجا که من دانش آموخته نمایش هستم

اعضای خانواده شهدا را هم داریم. از طرفی امام حسین(ع) که متعلق به قشر خاصی نیست! بنابراین گفتیم یکی از مهمانان یک نفر از مردم عادی جامعه باشد و این تصور به وجود نیاید که امام حسین(ع) صرفا مربوط به مذهبیون، هنرمندان، ورزشکاران یا... است.

رحمانی درباره انتخاب و چیدمان سوالات از مهمان‌ها هم می‌گوید: ما برای هر شب سه دسته سؤال داریم: بخش ابتدایی مربوط به سوالات عمومی آن دهه است که به صورت مشترک از مهمانان می‌پرسیم که البته پاسخ‌ها منحصر به فرد و خاص است. دسته دوم سوالات مرتبط با آن قسمت از برنامه است و دسته سوم سوالات اختصاصی و مربوط به زندگی فردی مهمان است. ضمن این‌که ما دهه محور هستیم. یعنی سوالات عمومی در دهه اول و دوم و سوم و چهارم تغییر می‌کند. البته این تغییر صرفا در سوالات نیست، بلکه دكور و نورپردازی و فضای گفتمان و محتوای برنامه در چهار دهه تعریف شده‌است. گرچه کلیت فضا را تغییر نمی‌دهیم و یکسری تغییرات در جزئیات است.

این تهیه‌کننده در پاسخ به این سؤال که واکنش مهمان‌ها در برخورد با فضای دكور چیست و آیا مقابل دوربین برای اولین بار با این فضا روبه‌رو می‌شوند یا نه هم بیان می‌کند: می‌توانم بگویم ما کار را در استودیو آغاز کردیم اما خیلی زود تبدیل به حسینه شد. فضای کاری ما در پشت صحنه هم به حسینه تبدیل شده و چیدمان اتاق‌ها نیز به این ترتیب است که مهمانان بعد از گذراندن اتاق مهمان، لباس و صوت و گرم، وارد فضای استودیو و دكور شوند، چون تأکیدم این بود مهمان قبل از برنامه دكور را نبیند تا واکنشش مقابل دوربین طبیعی و واقعی باشد.

وی همچنین در پاسخ به سؤال دیگری مبنی به این‌که فقدان مجری برای گروه چالش ایجاد می‌کند یا نه، عنوان می‌کند: در واقع می‌توانم بگویم ما مجری داریم اما پشت دوربین حضور دارد. به نظرم کار تاک‌شو نسبت به کارهای گفت‌وگو محور هم تهدیدهایی دارد و هم فرصت‌هایی اما به دلایلی خواستیم کار با این فرمت ساخته شود. یکی به خاطر این‌که جزو خط‌مشی‌هایی بود که در فصل‌های قبلی رعایت شده‌بود. نکته بعدی این‌که سبک تاک‌شو به این طریق است که باید مهمان با یک نفر خارج از استودیو صحبت کند.

رحمانی درباره نامه مهمان‌ها به امام حسین(ع) و سرگذشت نامه‌ها می‌گوید: در جلساتی که در اتاق فکر داشتیم به این نتیجه رسیدیم که صرفا صحبت کردن با امام حسین(ع) کافی نیست. به همین دلیل گاهی از مهمان‌ها هم خواستیم شعر بخوانند و مدیحه‌سرایی کنند. در کنار اینها احساس یک جای خالی هم باید نوشت. بنابراین بخشی به عنوان نامه نوشتن مطرح شد که کم‌وبیش در فصل‌های گذشته هم بوده‌است که سعی کردیم آن را حفظ کنیم. ما بعد از برنامه، نامه‌هایی را که مهمان‌ها داخل خیمه گذاشته‌اند، آن‌شاء... برای اربعین به کربلا خواهیم برد و تلاش می‌کنیم یک پروداکشن و تولید بصری و تصویری هم در این میان از این سفر اتفاق بیفتد. اتفاقا یکی از بخش‌های جذاب برای مهمان‌ها همین داخل شدن به خیمه‌هاست، چون انتظار ندارند وارد خیمه‌ها شوند. وقتی به داخل می‌روند و نورپردازی آنجا را می‌بینند، برای‌شان جالب است. ضمن این‌که در تلاشیم تا عده‌ای از مهمانان کربلا رفته را

امیربهراد رحمانی یکی از تهیه‌کنندگان برنامه «با حسین حرف بزن» است که در پاسخ به این سؤال جام‌جم در خصوص این‌که از آنجا که با حسین حرف بزن یکی از برنامه‌های برجسته شبکه نسیم است، برای حفظ این برند چه تمهیداتی اندیشیده‌است، می‌گوید: برند این برنامه، اول از همه متعلق به حضرت سیدالشهدا(ع) و مردم و بعد از آن متعلق به شبکه است که ما امسال توفیق خدمت‌رسانی در این برنامه را پیدا کردیم. با توجه به این‌که امسال نهمین فصل از برنامه تولید و بخش می‌شود، اتاق فکر ما بررسی کاملی از فصل اول تا هشتم انجام داد و از هشت فصل گذشته یک سری شاخصه محتوایی، بصری و هم فرمی استخراج شد. ما آنها را به ترتیب اهمیت رتبه‌بندی کرده و سعی کردیم به متن و اصل برنامه وفادار باشیم و کلیت کار را خیلی تغییر ندهیم.

درد دل با امام حسین (ع)

رحمانی در ادامه درباره تمرکز که روی بخش مهمان دارند هم توضیح می‌دهد: یکی از مولفه‌های ذهنی ما در طراحی اولیه این بود که با حسین حرف بزن صرفا مربوط به یک مکان خاص نیست و لزومی ندارد که درد دل با حضرت حتما در حریمی خاص مثل حرم یا هیات باشد. در هر نقطه‌ای و در هر مکانی و هر زمانی می‌توان با حضرت سیدالشهدا(ع) حرف زد. در همین مسیر هم حرکت کردیم. یعنی فضای برنامه هم بدین گونه بود که در هر موقعیتی می‌توان این درد دل را با امام حسین(ع) انجام داد. بنابراین تصمیم گرفتیم به شکل و فرم دیگری این پیام را منتقل کنیم. از این رو سراغ سه یا چهار مهمان در هر برنامه رفتیم. یکی از مهمانان اعضای خانواده شهدا، دیگری از چهره‌هایی که مردم می‌شناسند و یک نفر هم از آدم‌های عادی که در جامعه خودمان حضور دارند. البته در ویژه برنامه‌ها هم مهمانان ویژه‌ای داریم که مرتبط با آن قسمت از توسل و محتوای برنامه است.

وی همچنین می‌افزاید: ما برای دسته‌بندی مهمانان یک سری مولفه داشتیم که هر قسمت یک چهره شاخص داشته باشیم. از اسفند ماه سال قبل که کار را شروع کردیم، برای مهمان هم خیلی تلاش کردیم تا این‌که بفهمیم نماد بارز با امام حسین(ع) حرف‌زدن و برای حضرت حرکت کردن و عمل کردن در کدام قشر تعبیر می‌شود که به این رسیدیم پیرامون شهدا می‌توان این مولفه را پیدا کرد. بنابراین ما در هر برنامه یک نفر از

مهمانی خیمه‌های حسینی

یکی از نکات مهم برنامه «با حسین حرف بزن» دكور آن است. جایی که خیمه‌ها گسترده شده و مهمان‌ها در میان خیمه‌ها حضور پیدا می‌کنند. همچنین کلاهخود، خنجر و زره خوینی که در این دكور وجود دارد فضای خاصی را برای مهمان‌ها تداعی می‌کند. ضمن این‌که مهمان‌ها برای امام حسین(ع) نامه می‌نویسند و با دست خودشان آن را در خیمه می‌گذارند. همین باعث شده تا اغلب مهمان‌ها که از خانواده‌های شهدا هستند مقابل دوربین اظهار می‌کنند که فضای استودیو آنها را به یاد زمان شهادت فرزندشان می‌اندازد و حس و حال غریبی را تجربه می‌کنند.

کیوارکد را اسکن کنید

دریچه

شعرخوانی جانباز مدافع حرم

یکی از مهمان‌هایی که در این برنامه حضور پیدا کرد، یک جانباز مدافع حرم به نام امیرحسین حاجی نصیری بود که به دلیل جانبازی با ویلچر در برنامه حضور پیدا کرده بود. این جانباز در بخشی از برنامه تحت تأثیر قرار گرفت و از مجری خواست که به او اجازه دهد برای امام حسین(ع) شعرخوانی کند. او شروع به مدیحه‌سرایی و شعرخوانی کرد و بدون این‌که تصور کند مقابل دوربین است، خودش هم تحت تأثیر قرار گرفت. این جانباز به محض ورود و مواجهه با خیمه‌ها هم تحت تأثیر قرار گرفته بود و در خلال برنامه هم از اردتش به خاندان اهل بیت گفت و هم درباره جانبازی‌اش و هدفی که داشته نکاتی را بیان کرد. او نیز مانند سایر مهمان‌ها به نیت این‌که قرار است نامه‌ها به کربلا برسد، برای امام حسین(ع) نامه نوشت و از اردتش و عشقی که به این خاندان دارد گفت. می‌توان گفت یکی از قسمت‌های تأثیرگذار این برنامه همین قسمت بود که این جانباز مهمان برنامه شد و در عین سادگی مقابل دوربین حرف زد.

کیوارکد را اسکن کنید

نکته

سختی‌های برگزاری هیات در زمان رضاخان

در یکی از قسمت‌های برنامه «با حسین(ع) حرف بزن» یکی از مهمانان از خاطرات دوران جوانی پدرش در ایام محرم می‌گوید. این‌که پدرش ۷۰ سال با افتخار برای عزاداران هیات امام حسین(ع) جای می‌ریخته و اصلا فرزندانش به واسطه عشقی که او به امام و خاندانش داشت، به هیات رفتن علاقه‌مند شدند. او در بخشی از صحبت‌هایش می‌گوید این که رضاخان با برگزاری هر گونه عزاداری مخالف بوده است. پدرش به اتفاق هم محله‌ای‌ها به صورت مخفیانه به هیات می‌رفتند و عزاداری می‌کردند. اما در یکی از این مراسم پاسبان‌ها به هیات ریخته و همه را از آنجا بیرون کردند.

کیوارکد را اسکن کنید